

Skryté dejiny štyridsiateho verša – číslo dvadsaťjeden

Druhé beda – ôsma časť – Ezechiel číslo dva

Jeff Pippenger

2026-08-05

Ezechiel predstavuje tých, pre ktorých Lev z kmeňa Júdovho vykonal dielo vyučovania, a Jeho základným poučením je „riadok za riadkom“.

Tým, ktorým povedal: Toto je odpočinutie, dajte odpočinúť ustalému; a toto je občerstvenie. Ale nechceli počúvať. A tak im slovo Hospodinovo bolo: príkaz na príkaz, príkaz na príkaz; riadok na riadok, riadok na riadok; trochu tu, trochu tam; aby šli a padli nazad, a boli zlomení, a chytení do osídla, a lapení. Izaiáš 28:12, 13.

V súčasnosti Lev z pokolenia Júdovho otvára knihu Ezechiela. Dozvedáme sa, že Ezechiel je kňazom v tridsiatom roku, či už „tridsať“ predstavuje jeho symbolický vek ako kňaza, alebo tridsiaty rok v prorockej línii, ktorá sa začala pri Joziášovej veľkej Pasche. Záverečné kňazstvo posledných dní tvorí stoštyridsaťštyritisíc a starobylé doslovné dejiny predobrazujú symbolické dejiny v posledných dňoch.

Ale vy budete nazývaní kňazmi Hospodina; budú vás volať služobníkmi nášho Boha; budete požívať bohatstvo pohanov a ich slávou sa budete honosiť. Izaiáš 61:6.

Ezechiel je symbolom Božieho ľudu v posledných dňoch – posvätných dejín, ktoré stotožňuje každé prorocké svedectvo. Týmto posvätnými dejinami je hnutie tretieho anjela, ktoré bolo obzvlášť predobrazené hnutím prvého anjela v roku 1840. Hnutie prvého anjela bolo alfa anjelom troch anjelov a tretí je omega anjelom. Ezechiel je teda uvedený do súladu s Petrom v čase pečatenia sto štyridsaťštyritisíc. Symbolické dejiny, v ktorých sú Peter i Ezechiel umiestnení, sú predstavené ako dejiny Paniumu.

Maličká kniha

Ezechiel berie malú knihu, ako to urobil aj Ján v desiatej kapitole Zjavenia.

Ale ty, syn človeka, počuj, čo ti hovorím; nebyť vzdorovitý ako ten vzdorovitý dom: otvor svoje ústa a zjedz, čo ti dávam. A keď som sa pozrel, hľa, ruka bola vystretá ku mne; a hľa, v nej bol zvitok knihy. A rozvinul ho pred mnou; a bol popísaný zvnútra i zvonka; a boli na ňom napísané náreky, kvílenie a beda. Potom mi povedal: Syn človeka, zjedz, čo nájdeš; zjedz tento zvitok a choď, hovor domu Izraela. A tak som otvoril svoje ústa a dal mi zjesť ten zvitok. A povedal mi: Syn človeka, nasýť svoje brucho a naplň svoje vnútro týmto zvitkom, ktorý ti dávam. Vtedy som ho zjedol; a v mojich ústach bol sladký ako med. Ezechiel 2:8–10, 3:1–3.

V Zjavení desiatej kapitoly Ján zje malú knižku a celá táto kapitola predstavuje zjavenie Božej moci od 11. augusta 1840 až do 22. októbra 1844.

„Anjel, ktorý sa spája s ohlasovaním posolstva tretieho anjela, má osvietiť celú zem svojou slávou. Je tu predpovedané dielo celosvetového rozsahu a neobyčajnej moci. Adventné hnutie rokov 1840–44 bolo slávnym prejavom Božej moci; posolstvo prvého anjela bolo zvestované na každej misijnej stanici na svete a v niektorých krajinách sa prejavil najväčší náboženský záujem, aký bol zaznamenaný v ktorejkoľvek krajine od reformácie šestnásteho storočia; no toto všetko má byť prekonané mocným hnutím pod posledným varovaním tretieho anjela.“ The Great Controversy, 611.

Ezechiel je zosúladený s Jánom v desiatej kapitole Zjavenia, takže Peter, Ján a Ezechiel stoja spolu na svojom určenom mieste počas času pečatenia sto štyridsiatich štyroch tisícov.

Roky 1840 až 1844 predstavujú štvorročné obdobie, ktoré sa začalo, keď sa skončilo časové proroctvo, ktoré sa začalo obdobím sto päťdesiatich rokov 27. júla 1299. Tých „päť mesiacov“ sa skončilo a spojilo sa s časovým proroctvom troch stodeväťdesiatich jeden rokov a pätnástich dní, ktoré sa uzavrelo 11. augusta 1840, keď sa slávne zjavenie Božej moci prejavovalo až do 22. októbra 1844. Potom sa uplatňovanie prorockého času skončilo.

A prisahal na Toho, ktorý žije na veky vekov, ktorý stvoril nebo i to, čo je v ňom, i zem i to, čo je na nej, i more i to, čo je v ňom, že času už viac nebude. Zjavenie 10,6.

Prorocký čas sa ako platná aplikácia proroctva skončil 22. októbra 1844. Ezechiel, Peter a Ján predstavujú Božie múdre panny z hnutia prvého a druhého anjela, ako aj z hnutia tretieho anjela.

Videnia

Prvých „jedenásť“ kapitol Ezechiela predstavuje sériu „videní“, ako je uvedené v prvom verši prvej kapitoly.

A stalo sa v tridsiatom roku, vo štvrtom mesiaci, piateho dňa mesiaca, keď som bol medzi zajatcami pri rieke Chebar, že sa otvorili nebesia a videl som videnia Božie. Ezechiel 1:1.

„Videnia“ prvých jedenástich kapitol boli najprv dané v prvej kapitole pri rieke Kebár, potom boli ďalej rozvinuté vo videní tretej kapitoly na „rovine“ a napokon znovu vo videní ôsmej kapitoly v Jeruzaleme. Tri miesta — rieka Kebár, rovina a Jeruzalem — predstavujú tri videnia, ktoré spolu tvoria jedno videnie, totiž „videnia“ prvého verša a prvých „jedenástich“ kapitol.

Jubileum

Považovať tridsiaty rok za tridsiaty rok jubilejného cyklu, ktorý sa začal pri slávnej Josiášovej Pasche a potom sa skončil 22. októbra, je ľahko obhájiteľné, lebo táto osobitná línia posvätných dejín je zobrazená zreteľne, riadok na riadok, viac než jedným svedkom. Napríklad; Pascha predstavuje jarne sviatky a deň zmierenia predstavuje jesenné sviatky. Leviticus dvadsaťtri je teda v súlade s jubilejným cyklom, ktorý sa začal s Josiášom. Jestvujú aj iné línie, ktoré sa zhodujú s dejinami predstavovanými kráľom Josiášom až po 22. október 573 pred Kr. Historické naplnenie jubilejného roku 22. októbra 573 pred Kr. je podporené historikmi.

Chronológovia vo všeobecnosti bez ťažkostí určujú Deň zmierenia na 22. október 573 pred Kr. a veľká Pascha Joziáša v roku 622 pred Kr. je medzi týmito biblickými chronológmi taktiež prijímaným dátumom. Pascha, symbol jarých sviatkov, začala štyridsaťdeväťročný jubilejný cyklus, ktorý sa skončil pri symbole jesenných sviatkov v Deň zmierenia. Sedem týždňov rokov, ktoré tvorili štyridsaťdeväť rokov, bolo symbolom soboty zeme.

„Na každej stránke, či už ide o dejiny, prikázanie alebo proroctvo, sú starozmluvné Písma ožiarené slávou Božieho Syna. Natol'ko, nakoľko bol celý systém judaizmu ustanovený Bohom, bol súhrnným proroctvom evanjelia. Kristovi „vydávajú svedectvo všetci proroci“. Skutky 10,43. Od zasľúbenia daného Adamovi, cez líniu patriarchov a zákonný poriadok, slávne svetlo nebies zjavne ukazovalo stopy Vykupiteľa. Vidci uzreli betlehemskú Hviezdu, prichádzajúceho Šíla, keď sa budúce veci mihali pred nimi v tajomnom sprievode. V každej obeti bola zobrazená Kristova smrť. V každom oblaku kadidla vystupovala Jeho spravodlivosť. Pri každom jubilejnom trúbení zaznievalo Jeho meno. V hrozivom tajomstve svätyne svätých prebývala Jeho sláva.“ Túžba vekov, 211.

Sedemnásť

Cedekáš bol odvedený do Babylonu, keď Jeruzalem padol štrnásť rokov pred rokom 573 pred Kr. Židovskí historici určujú jubilejný cyklus od Joziáša v roku 622 do 22. októbra 573 ako 17. jubilejný cyklus. Obdobie od bitky pri Rafii po bitku pri Paniu trvalo sedemnásť rokov. Ptolemaios bol víťazom v bitke pri Rafii a sedemnásť rokov vládol ako kráľ juhu. Od Milánskeho ediktu až po to, keď Konštantín v roku 330 rozdelil svoju ríšu, uplynulo sedemnásť rokov. V sedemnástom jubilejnom cykle bol Jeruzalem zničený Nabuchodonozorom.

Lebo synovia Izraelovi budú po mnohé dni bez kráľa a bez kniežat'a, bez obete a bez posvätnej modly, bez efódu a bez terafimov. Potom sa synovia Izraelovi navrátia a budú hľadať Hospodina, svojho Boha, i Dávida, svojho kráľa; a v posledných dňoch sa budú s bázňou utiekať k Hospodinovi a k jeho добрôte. Ozeáš 3:4, 5.

Ozeáš sa zaoberá témou, ktorá sa priamo týka zajatia Cedekáša, hoci zároveň predstavuje aj začiatok zajatia severného kráľovstva v roku 723 pred Kr. Dôvod, prečo Ozeášov úryvok súvisí so svedectvom Ezechiela, spočíva v odmietnutí Boha, keď Izrael trval na ľudskom kráľovi. Túžba Izraela byť ovládaný ľudským kráľom, a nie Božským kráľom, je v súde „sedemnásobne“ v Levitikus 26 predstavená ako „pýcha vašej moci“.

A ak ma napriek tomuto všetkému nebudete poslúchať, potrestám vás za vaše hriechy sedemnásobne viac. Zlomím pýchu vašej moci a vaše nebo učiním ako železo a vašu zem ako bronz. Levitikus 26:18, 19.

„Pýcha vašej moci“ predstavuje túžbu Izraela byť ako svet a mať vlastného kráľa. Odstránenie kráľa zo severného kráľovstva v roku 723 pred n. l. a potom zajatie kráľa Cidkiju z južného kráľovstva v roku 586 pred n. l. predstavuje zlomenie „pýchy“ starovekého Izraela, a pýcha predchádza pádu. V biblickom proroctve „moc“ znamená kráľa alebo kráľovstvo a pýcha Izraela pri zabezpečení si ľudského kráľa označuje odmietnutie teokracie a Božského Kráľa.

A stalo sa, keď Samuel zostarol, že ustanovil svojich synov za sudcov nad Izraelom. Meno jeho prvorodeného bolo Joel a meno druhého Abija; boli sudcami v Beer-shebe. Ale jeho synovia nechodili po jeho cestách; odchýlili sa za ziskom, brali úplatky a prevracali súd. Vtedy sa zhromaždili všetci starší Izraela a prišli k Samuelovi do Rámy. A povedali mu: Hľa, ty si zostarol a tvoji synovia nechodia po tvojich cestách; ustanov nám teda kráľa, aby nás súdil, ako je to u všetkých národov. Ale Samuelovi sa nepáčila táto vec, keď povedali: Daj nám kráľa, aby nás súdil. A Samuel sa modlil k Hospodinovi. A Hospodin povedal Samuelovi: Poslúchni hlas ľudu vo všetkom, čo ti hovoria; lebo nezavrhlí teba, ale zavrhlí mňa, aby som nekraľoval nad nimi. Podľa všetkých skutkov, ktoré robili odo dňa, keď som ich vyviedol z Egypta, až do dnešného dňa, tým, že ma opustili a slúžili iným bohom, tak robia aj tebe. A tak teraz poslúchni ich hlas; avšak dôrazne ich varuj a oznám im spôsob kráľa, ktorý bude nad nimi kraľovať. 1 Samuelova 8:1–9.

Treba poznamenať, že v tom okamihu Izrael odmietol nielen Boha ako svojho kráľa, ale aj Ducha proroctva, zastúpeného Samuelom, lebo je napísané: „mňa opustili a slúžili iným bohom; tak robia aj tebe.“

„Satan neustále podsúva falošné, aby odvádzal od pravdy. Úplne posledným satanovým zvodom bude zmariť svedectvo Ducha Božieho. „Kde niet videnia, ľud hynie“ (Príslovia 29:18). Satan bude dômyselne pôsobiť rozličnými spôsobmi a prostredníctvom rozličných nástrojov, aby otriasol dôverou ostatku Božieho ľudu v pravé svedectvo.

„Proti Svedectvám bude roznietená nenávisť, ktorá je satanická. Satanovo pôsobenie bude smerovať k tomu, aby otriaslo vierou cirkví v ne, a to z tohto dôvodu: Satan nemôže mať takú voľnú cestu na zavádzanie svojich klamov a na zväzovanie duší vo svojich bludoch, ak sa dbá na výstrahy, pokarhanie a rady Ducha Božieho.“ Selected Messages, kniha 1, 48.

Posledným klamom pre teokraciu starovekého Izraela bolo odmietnutie nielen Boha, ale aj Ducha proroctva. Toto odmietnutie v roku 1097 pred Kr. je predobrazom posledného klamu laodicejského adventizmu siedmeho dňa v roku 1863. „Sedem časov“ z dvadsiatej šiestej kapitoly Levitika je Slovo Božie a Duch proroctva o „siedmich časoch“ hovorí, že sa „nemajú meniť“.

„Videla som, že mapa z roku 1843 bola vedená Pánovou rukou a že sa nemá meniť; že údaje boli také, aké ich On chcel mať; že Jeho ruka bola nad nimi a skryla chybu v niektorých údajoch, takže ju nikto nemohol vidieť, kým Jeho ruka nebola odňatá.“ Early Writings, 74.

Duch proroctva zjavne schválil „sedem časov“ a jej schválenie bolo varovaním, aby sa nemenili údaje na grafe, ktorého „sedem časov“ tvorí stredný stĺpec a pravý horný roh. S falošným grafom Uriáša Smitha v roku 1863 sa začalo postupné odmietanie základných právd, predobrazené starovekým Izraelom v jeho odmietnutí Boha, a Duch proroctva označil vzburu roku 1863. Dátum vzbury roku 1863 sa zhoduje s prorockou líniou predstavenou v knihe proroka Ezechiela. V tejto dejinnej línii bol záverom zánik Jeruzalema, ktorý bol predobrazom nedeľného zákona. Obdobie od roku 1863 po čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon bolo predobrazené dejinami kráľa Saula od roku 1097 pred Kr. po Cidkiáša v roku 586 pred Kr.

Cisár Sedekiáš bol odvedený do zajatia do Babylonu štrnásť rokov pred jubileom roku 573 pred Kr. Sedemnásť jubilejný cyklus sa začal v roku 622 pred Kr. a v tridsiatom roku je Ezechiel predstavený ako kňaz v roku 591 pred Kr.; potom o päť rokov neskôr bol Jeruzalem zničený v roku 586 pred Kr. Bol zničený v ten istý deň roka, ako bol zničený po druhý raz v roku 70 po Kr. Titom. Prvý verš prvej kapitoly Ezechiela predchádza zničeniu Jeruzalema o päť rokov a videniu chrámu v štyridsiatej kapitole o devätnásť rokov.

V dvadsiatom piatom roku nášho zajatia, na začiatku roka, desiateho dňa mesiaca, v štrnástom roku po tom, čo bolo mesto dobyté, v ten istý deň bola nado mnou ruka Hospodinova a priviedla ma ta. Ezechiel 40,1.

Za neposlušnosť voči zmluve o sabate zeme Boh určil, že „sedemnásobne“ bude kľatba za neposlušnosť voči siedmemu roku, ktorý je sabatom zeme. „Čas“ je rok a „rok“ má tristošesťdesiat dní, a sedemkrát tristošesťdesiat je dvetisícpäťstodvadsať rokov. Milleriti možno nepoužívali výraz „dvadsaťpäťdvadsať“, ale obe ich posvätné tabule číselne označovali dvetisícpäťstodvadsať rokov.

Vyhlasenie kľatby sedemnásobku nad severným kráľovstvom Izraela i nad južným kráľovstvom Júdu bolo prvým, alebo možno povedať „základným“, ba dalo by sa povedať aj „alfa“ porozumením Williama Millera. V roku 1863 laodicejská Cirkev adventistov siedmeho dňa zavrholá základné porozumenie Millerových objavov; „objavov“, ktoré predstavovali celý základ milleritského hnutia. Inšpirácia priamo varovala, že by sa to mohlo stať, a stalo sa to, a stalo sa to už dávno.

Základ chrámu, ktorý bol znovu postavený po babylonskom zajatí, bol dokončený v dejinách prvého dekrétu a pred druhým dekrétom. Chrám bol úplne vystavaný v dejinách druhého dekrétu. V treťom dekréte bola doslovnému starovekému Izraelu obnovená národná zvrchovanosť. William Miller predstavoval prvého anjela, ktorý prišiel v roku 1798 a bol zmocnený 11. augusta 1840. Druhý anjel prišiel po položení základov, ako to znázorňuje mapa z roku 1843, ktorá bola vydaná v máji 1842. Pri prvom sklamaní roku 1844, pri alfa sklamaní roku 1844, prišli druhý anjel a tiež čas meškania v podobenstve o pannách, a keď bolo posolstvo druhého anjela zmocnené na táborovom zhromaždení v Exeteri, chrám bol dokončený. Potom pri veľkom, čiže omega sklamaní roku 1844, Posol zmluvy náhle prišiel do svojho chrámu, na naplnenie dvetisícristo rokov, ktoré sa začali pri treťom dekréte a skončili pri príchode tretieho anjela.

Joziaš znamená „základ Boha“. Či už je to kráľ Joziaš alebo Joziaš Litch, obaja sú symbolmi základov, ako sú predstavené v dejinách prvého dekrétu a ako ich znázorňujú jarné sviatky uvedené v prvých dvadsiatich dvoch veršoch 3. Mojžišovej dvadsaťtri. Základy, jarné sviatky a prvý dekrét sú všetko symboly roku 1840 a zmocnenia prvého anjela. 22. október 573 pred Kr., ako je uvedené v Ezechielovi, kapitola štyridsať, verš jeden, je symbolom 22. októbra 1844 a otvorenia súdu nad mŕtvymi, a takisto symbolom 11. septembra 2001 pri otvorení súdu nad živými. Každý, kto sledoval tieto články, by mal poznať použitia, ktoré uplatňujem.

Ezechiel je symbolom v prorockých dejinách predstavených v jeho spisoch. Ezechiel je prítomný, keď sa dvadsaťpäť mužov na konci ôsmej kapitoly kľania slnku. Je prítomný aj v nasledujúcich kapitolách, keď je na Jeruzalem privedené „zapečatovanie, po ktorom nasleduje zabíjanie“, ktoré

Ellen White stotožňuje s Cirkvou adventistov siedmeho dňa. V prvých jedenástich kapitolách je Ezechiel privedený do nebeskej svätyne, aby prijal svoje pokyny, tak ako boli mileriti povolání urobiť v roku 1844 a ako je k tomu teraz povolávané toto hnutie.

A tak vám Ezechiel bude znamením: podľa všetkého, čo vykonal, budete konať aj vy; a keď sa to stane, poznáte, že ja som Pán, Hospodin. Ezechiel 24,24.

Ked' toto príde

Keď v posledných dňoch dospejeme do bodu, že sa medzi Božím ľudom opakujú veci, ktoré Ezechiel znázornil, vtedy sme dosiahli Ezechielovo znamenie. Keď viete, že Ezechiel predstavuje sto štyridsaťštyri tisíc, a viete to na takej úrovni viery a porozumenia, ktorá má posvätené očakávanie, že všetko, čo Ezechiel vo svojich spisoch znázornil, je predobrazom posvätného sledu udalostí v posledných dňoch zahŕňajúceho sto štyridsaťštyri tisíc — keď to viete, potom „poznáte“, že „Pán“ je „Boh“.

V nasledujúcom článku budeme v týchto úvahách pokračovať.